

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 18C/188/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315203584
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2015:8315203584.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Andrejom Lukáčom v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a. s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpeného AK Bobák, Bollová a spol., s. r. o., so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, 821 02 Bratislava, proti odporcovi Q. Q. T. D. Z. R. B. H., K.. XX.XX.XXXX, O. W., J. XX/XX o zaplatenie 715,59 eur s prísl. takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý uhradiť navrhovateľovi sumu 537,63 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne z dlžnej sumy od 29.11.2013 do zaplatenia v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd návrh v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Odporca je p o v i n n ý uhradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 93,02 eur v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na tunajší súd dňa 02.04.2015 sa navrhovateľ domáhal, aby zaviazal odporcu k úhrade 715,59 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne z dlžnej sumy od 29.11.2013 do zaplatenia a trov konania. V odôvodnení návrhu uviedol, že s odporcom dňa 05.01.2011 uzavrel Zmluvu č. U. a Dodatok k nej dňa 09.11.2010 č. U. a Dodatok k nej dňa 16.09.2010 č. U. a Dodatok k nej dňa 09.11.2010 č. U. a Dodatok k nej. Neoddeliteľnou súčasťou Zmlúv sú Všeobecné podmienky. V zmysle uvedených zmlúv navrhovateľ vypožičal odporcovi 4 ks SIM kariet, ktoré mu umožňujú využívať telekomunikačné služby ním poskytované. SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla XXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXX. V zmysle Dodatkov k Zmluvám boli navrhovateľovi odpredané mobilné telefóny zn. Samsung Monte S5620 White and Red za akciovú cenu 1,00 eur pričom jeho predajná cena je 165,00 eur, Huawei E1752 USB modem za akciovú cenu 9,00 eur, pričom jeho predajná cena je 80,00 eur, LG GT540 Optimus za akciovú cenu 1,00 eur, pričom jeho predajná cena je 210,00 eur a Nokia C5 za sumu 1,00 eur, pričom jeho predajná cena je 180,00 eur. Odporca si uplatňuje škodu z dôvodu, že navrhovateľ nedodrжал zmluvné podmienky a to za jednotlivé mobilné zariadenia vo výške 61,50 eur, 20,70 eur, 43,54 eur a 52,21 eur. Odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 638,09 eur vyfakturovaných v období marec 2013 - august 2013. Na Pokus o pokonávku zo dňa 14.11.2013 odporca nereagoval a neuhradil ani čiastočne dlžnú sumu. Preto navrhovateľ si uplatňuje aj príslušný úrok z omeškania z dlžnej sumy počnúc nasledujúcim dňom odo dňa uvedeného v pokuse o pokonávku, t. j. od 29.11.2013. Odporca si zároveň uplatňuje aj náhradu trov konania pozostávajúci zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 42,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 143,62 eur.

Navrhovateľ, jeho právny zástupca a odporca sa na pojednávanie nedostavili, preto súd v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. pojednával a rozhodol v ich neprítomnosti.

V rámci dokazovania sa súd oboznámil s príslušnými listinnými dôkazmi.

Zo Zmlúv o pripojení č. U. U. Dodatku k nej zo dňa 05.01.2011, č. U. a Dodatku k nej zo dňa 09.11.2010, č. U. a Dodatku k nej zo dňa 16.09.2010, č. U. U. Dodatku k nej zo dňa 09.11.2010 je zrejmé, že navrhovateľ vypožičal odporcovi 4 ks SIM kariet, ktoré mu umožňujú využívať telekomunikačné služby ním poskytované. SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla XXXX XXX XXX, XXXX XXXXXX, XXXX XXXXXX, XXXX XXXXXX. Odporcovi zároveň boli odpredané mobilné telefóny zn. Samsung Monte S5620 White and Red za akciovú cenu 1,00 eur, pričom jeho predaná cena je 165,00 eur, Huawei W1752 USB modem za 9,00 eur, pričom jeho predajná cena je 80,00 eur, LG GT540 Optimus za 1,00 eur, pričom jeho predajná cena je 210,00 eur a Nokia C5 za 1,00 eur, pričom jeho predajná cena je 180,00 eur. Odporca sa zaviazal za poskytnuté služby riadne a včas platiť a zotrvať s navrhovateľom v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacom. V prípade porušenia zmluvných podmienok sa odporca zaviazal uhradiť navrhovateľovi zmluvné pokuty vo výške 164,00 eur, 71,00 eur, 209,00 eur a 179,00 eur, celkovo 623,00 eur.

Z faktúr vystavených navrhovateľom na meno odporcu dňa 22.03.2013 č. 2188832811 na sumu 81,80 eur splatnú 05.04.2013, č. 2188832421 na sumu 84,54 eur splatnú 05.04.2013, č. 2188839367 na sumu 98,93 eur splatnú 05.04.2013, dňa 22.04.2013 č. 2192480555016 na sumu 0,44 eur splatnú 06.05.2013, č. 2192479946 na sumu 28,94 eur splatnú 06.05.2013, č. 2192488102 na sumu 36,84 eur splatnú 06.05.2013, dňa 22.05.2013 č. 2196143684 na sumu 28,94 eur splatnú 05.06.2013, č. 2196150582 na sumu 36,84 eur splatnú 05.06.2013, č. 2196143670 na sumu 27,44 eur splatnú 05.06.2013, dňa 22.06.2013 č. 2195899384 na sumu 36,84 eur splatnú 06.07.2013, č. 2199822091 na sumu 28,94 eur splatnú 06.07.2013, č. 2199814626 na sumu 27,44 eur splatnú 06.07.2013, dňa 22.07.2013 č. 2203482583 na sumu 28,94 eur splatnú 05.08.2013, č. 2203559769 na sumu 36,84 eur splatnú 05.08.2013, č. 2203474374 na sumu 27,44 eur splatnú 05.08.2013, dňa 22.08.2013 č. 2207148266 na sumu 27,44 eur splatnú 05.09.2013, č. 2207156093 na sumu 28,94 eur splatnú 05.09.2013, č. 2207233150 na sumu 36,84 eur splatnú 05.09.2013, č. 2207172363 na sumu 5,00 eur splatnú 05.09.2013 je zrejmé, že odporca za poskytnuté služby a upomienku mal navrhovateľovi uhradiť 736,37 eur.

Z pokusu o pokonávku adresovaného odporcovi dňa 14.11.2013 je zrejmé, že za poskytnuté elektronické komunikačné služby v období marec - máj 2013 je povinný navrhovateľovi uhradiť 638,09 eur, zmluvnú pokutu/náhradu škody vo výške 623,00 eur a v prípade mimosúdneho vymáhania poplatok za mimosúdne vymáhanie vo výške 100,89 eur. Dlžnú sumu v celkovej výške 1.361,98 eur je odporca povinný uhradiť najneskôr do 28.11.2013. V prípade, že v uvedenej lehote dlžnú sumu neuhradí, táto bude vymáhaná súdne.

Podľa ustanovenia § 43 odsek 1 zákona číslo 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy č. A2044355 (ďalej len „zákon č. 610/2003 Z.z.“), zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa ustanovenia § 43 odsek 2 zákona č. 610/2003 Z.z., podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa ustanovenia § 42 odsek 4 písmeno b) zákona č. 610/2003 Z.z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že účastníci konania dňa 05.01.2011, 09.11.2010 a 16.09.2010 uzavreli Zmluvy o poskytovaní verejných služieb pod č. A3935684, č. A5279760, č. A2291467, č. A2389548 a Dodatky k zmluvám na základe ktorých navrhovateľ odporcovi dodal služby a odporca bol povinný platiť cenu za poskytnuté služby. Tieto zmluvy sú svojím obsahom zmluvami spotrebiteľskými a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, kde odporca je spotrebiteľom, ktorý zmluvy uzavrel na vopred pripraveným formulári spolu s predlačenými zmluvnými podmienkami

bez možnosti ovplyvnenia ich obsahu za účelom uspokojenia svojich osobných potrieb (čo vyplýva i z označenia odporcu v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu) a navrhovateľ je podnikateľom v oblasti poskytovania verejných telekomunikačných služieb.

Na základe navrhovateľom predložených listinných dôkazov súd nemal pochybností o tom, že odporca cenu za poskytnuté služby vo výške 537,63 eur neuhradil, preto súd v tejto časti návrhu vyhovel a k úhrade tejto sumy odporcu zaviazal.

Podľa ust. § 517 ods. 1 veta 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 v spojení s § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Odporca tým, že navrhovateľovi nezaplatil cenu za poskytnuté služby vo výške 537,63 eur riadne a včas, dostal sa do omeškania s jej zaplatením, preto navrhovateľovi bol priznaný aj ním uplatnený nárok na úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 537,63 eur odo dňa 29.11.2013, t. j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na zaplatenie dlžnej sumy uvedenej v pokuse o pokonávku do zaplatenia.

Po vykonanom dokazovaní súd žalobu v časti o zaplatenie náhrady škody vo výške 177,96 eur zamietol z dôvodov nižšie uvedených.

V prípade náhrady škody, žalobca po tom ako sú mu zamietané žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu, že:

- a) predmetné ustanovenie (o dojednanej zmluvnej pokute) bolo vyhlásené za neprípustné pre jeho neprijateľnosť,
- b) vzhľadom na rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 je tu daná podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút,
- c) je daná viazanosť ostatných súdov vyhlásením zmluvnej pokuty za neprijateľnú pristúpil k zmene svojej procesnej aktivity tak, že už nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty, ale náhrady škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného koncového zariadenia a jeho akciovou cenou, pričom navrhovateľ zohľadnil pri výpočte náhrady škody aj počet celých mesiacov, ktoré uplynuli od uzavretia dodatku k zmluve do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti zo strany odporcu. V prejednávanej veci navrhovateľ škodu vyčíslil na sumu spolu vo výške 177,96 eur a tento rozdiel považuje navrhovateľ za škodu vzniknutú porušením povinnosti žalovaného.

Navrhovateľ ďalej poukazuje na Čl. 1. bod 1.3 v Dodatkoch k Zmluvám o pripojení, podľa ktorého - Účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že koncové zariadenie je mu predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT/ koncového zariadenia).

Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 odsek 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej

zodpovednosti podľa tohto ustanovenia je: 1. protiprávny úkon, 2. spôsobenie škody, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, 4. zavinenie.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti.

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených štyroch predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

V prejednávanej veci zo strany žalobcu nesúceho dôkazné bremeno nebolo preukázané už splnenie predpokladu uvedeného v bode 1. Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia návrhu, navrhovateľ nepreukázal, že odporca v zmluvnom vzťahu nezotrval po dobu 24 mesiacov.

Pri tomto závere súd vychádza z toho, že spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v článku 4 (Doba platnosti a ukončenie Zmluvy) Všeobecných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy.

Podľa bodu 4.1 týchto Všeobecných podmienok platnosť zmluvy zaniká a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zmluvy, d) smrťou alebo zánikom účastníka.

Všeobecné podmienky ďalej upravujú podrobnejšie zánik zmluvy z jednotlivých vyššie uvedených dôvodov.

Podľa článku 2 Všeobecných podmienok (Zmluva o pripojení. Aktivácia Služieb) bodu 2.1, spoločnosť Orange Slovensko poskytuje Služby na základe Zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe.

Podľa článku 2 bodu 2.6 Všeobecných podmienok, zmluva je uzatvorená dňom jej podpísania.

Podľa ustanovenia § 40 odsek 2 Občianskeho zákonníka, písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

V predmetnom konaní navrhovateľ písomné ukončenie písomne uzavretých zmlúv o pripojení nepreukázal a ani zo strany odporcu súd nemal preukázané, že by takúto listinu od navrhovateľa obdržal. Treba teda uzavrieť, že platné ukončenie zmluvy s odporcom preukázané nebolo, a teda odporca svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov splnil (na tom nič nemení, že vo faktúre je účtovaný poplatok za odpojenie, pretože odpojenie nie je uvedené medzi spôsobmi zániku zmluvy), čím nie je daný predpoklad č. 1 vzniku škody.

Pokiaľ ide o samotný vznik škody (predpoklad č.2), k tomu súd uvádza, že podľa § 442 odsek 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nedefinuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971, s. 151).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedenie veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153).

To, čo ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152).

Podľa navrhovateľa mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou koncového zariadenia a jeho akciovou cenou, pričom zohľadnil aj počet celých mesiacov, ktoré uplynuli od uzavretia dodatku

k zmluve do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti odporcom. Aj keby bol splnený zo strany odporcu predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 3.7 Dodatku) by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva koncové zariadenia za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz navrhovateľom podaným návrhom bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou MT, tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovaným vkladal. Na tomto nič nemení ani tá skutočnosť, že navrhovateľ zohľadnil pri výpočte skutočnej škody počet celých mesiacov, ktoré uplynuli od uzavretia dodatku k zmluve do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti zo strany odporcu. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za koncové zariadenie obdržal dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie 3. predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania odporcu v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva s odporcom s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

Súd pri svojom rozhodovaní o zmluvnej pokute vychádzal z nasledujúceho:

Procesnému súdu je známe, že rozsudkom Okresného súdu Prešov z 13. 8. 2010 č. k. 17C/23/2010-65 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 29. 6. 2011 č. k. 2Co/137/2010 bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Obdobne aj vo veci Okresného súdu Prešov zo 16. 8. 2010 č. k. 17C/112/2010-35 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 9. 5. 2011 č. k. 18Co/136/2010. Vo viacerých prípadoch tiež došlo k právoplatnému zamietnutiu žalôb operátora o plnenie z rovnakej zmluvnej pokuty z dôvodu jej neprijateľnosti (rozsudok Okresného súdu Svidník z 31. 10. 2011 č. k. 7C/119/2011, rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou z 26. 10. 2011 č. k. 11C/184/2011-82 a iné). Vyššie uvedené je zrejme aj z rozsudku KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011.

Podľa ustanovenia § 53a odsek 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok: „Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.“

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov: „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“ (čl. 6 ods. 1 smernice). Ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku (uznesenie Súdneho dvora C-76/10 POHOTOVOSTĚ/Korčkovská, bod 50), teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať.

Ustanovenie § 53a odsek 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (§ 53 ods. 5 OZ; absolútna neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku. Súd ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex officio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a OZ). Plnenie z takejto podmienky navyše vždy zakladá bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods. 1 OZ ; „z neplatného právneho úkonu“). Navyše zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednania nemožno zmoderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Zníženie zmluvnej pokuty podľa všeobecného ustanovenia § 545a OZ sa môže týkať iba platne uzavretej zmluvnej pokuty.

Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejímý a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Povedané inak, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky) je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnou povinnosťou rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z.) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti (§ 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z. z.).

Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porov. rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98).

Vzhľadom na ustanovenie § 53a odsek 1 Občianskeho zákonníka procesný súd teda ani nemohol pristúpiť k opätovnému vyhodnocovaniu zmluvnej pokuty, pretože je právoplatne judikovaná ako neprijateľná a iný postup by len relativizoval ciele únie zabrániť súvislému používaniu nekalej klauzuly, ktoré má súd naplniť a nie svojou rozhodovacou činnosťou spochybňovať a popierať.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností súd návrhu v časti zaplata sumy 537,63 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne z tejto sumy od 29.11.2013 do zaplata vyhovel a návrh v časti o zaplata škody vo výške 177,96 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne od 29.11.2013 zamietol.

Podľa ust. § 142 odsek 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. Navrhovateľ bol v tomto konaní úspešný v časti o zaplata istiny vo výške 537,63 eur a v časti o zaplata úrokov z omeškania vo výške 70,23 eur (úroky z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 537,63 eur od 29.11.2013 kapitalizovaných ku dňu vyhlásenia rozsudku) t.j. celkovo vo výške 607,86 eur a neúspešný v časti o zaplata náhrady škody vo výške 177,96 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 23,95 eur (úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 177,96 eur od 29.11.2013 kapitalizovaných ku dňu vyhlásenia rozsudku), t.j. celkovo vo výške 201,91 eur, čo je v percentuálnom vyjadrení pomer úspechu a neúspechu navrhovateľa 74,99 % : 25,01 %. Po odpočítaní úspechu odporcu od úspechu navrhovateľa vzniklo navrhovateľovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 49,98 %. Trovy konania navrhovateľa pozostávajú zo zaplata súdneho poplatku vo výške 42,50 eur a z trov jeho právneho zastúpenia za poskytnutie právnej služby advokátom za 2 úkony právnej služby (1. príprava a prevzatie zastúpenia, 2. písomné podanie na súd - návrh na začatie konania) v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z.z. o odmenách

a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) z tarifnej hodnoty veci 715,59 eur, z ktorej základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby predstavuje sumu 51,45 eur podľa ustanovenia § 10 odsek 1 vyhlášky a paušálnej náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné podľa ustanovenia § 16 odsek 3 vyhlášky. Odmena vrátane paušálnych náhrad sa zvyšuje o 20 % DPH, nakoľko právny zástupca navrhovateľa preukázal, že je jej platiteľom. Celková výška trov právneho zastúpenia navrhovateľa predstavuje sumu 143,62 eur (2x51,45 eur + 2x8,39 eur + 20 % DPH).

Navrhovateľovi tak vzniklo právo na náhradu súdneho poplatku v rozsahu 49,98 %, t.j. v sume 21,24 eur a na náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu 49,98 %, t.j. v sume 71,78 eur. Spolu na trovách konania je odporca povinný nahradiť navrhovateľovi sumu 93,02 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove cestou Okresného súdu Humenné.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia.

V podanom odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).